

Del 2 – Livet ombord

Sjömännen på Vasa kallades för båtsmän. Det var de som arbetade med segel och rep, och klättrade högst upp i masterna. De skulle också hjälpas åt med att styra skeppet och hålla utkik.

På Vasa fanns också plats för 300 knektar, som man kallade soldaterna på den här tiden. Båtsmän och knektar bodde tillsammans mellan kanonerna på batteridäcken. På Vasa fanns det två batteridäck, alltså två våningar med kanoner.

Det var trångt, och besättningen tvättade sig inte så ofta, så det luktade säkert ganska illa ombord. I trängseln trivdes löss som kliade värre än myggbett. För att få bort de små krypen använde man speciella lusksammar. På Vasas tid fanns det inte lika bra sjukhus och mediciner som vi har idag. Och människorna ombord blev lätt sjuka och smittade varandra.

Båtsmännen packade sina saker i kistor, tunnor och tygpåsar. Deras kläder var gjorda av tjockt ylletyg, vilket nog var ganska så bra då det kunde bli både kallt och blåsigt ute till havs.

I skeppets mattunnor fanns saltad fisk, kött, bröd och ärtor att koka ärtsoppa på. Maten lagades i en stor gryta i skeppets kök som kallades för kabyssen. Besättningen sov och åt mellan kanonerna på det hårda trädäcket. Sju man delade på en och samma tallrik som skickades runt.

Under frivakten, det vill säga då båtsmännen var lediga, spelade de spel. De kunde också passa på att laga sina skor eller prova fiskelycka från övre däck.